

Courtmacsherry

Populaire Nederlandse enclave aan Ierse zuidkust

Op 9 oktober vorig jaar vierden Mark en Patricia Gannon in het bekende bij vele Nederlandse zeevissers bekende Ierse Courtmacsherry het 25-jarig jubileum van hun Anglingcentre en guesthouse Woodpoint. De festiviteiten waren gegoten in een viswedstrijd voor een goed doel en collegaschippers uit Crosshaven, Kinsale en Union Hall stelden hun boten belangeloos beschikbaar. Voor deze wedstrijd kwamen vele bekenden uit Ierland, Engeland, Frankrijk, België en Nederland speciaal over en onder hen ook Mike Kollaard, die al vele jaren een vaste gast is in Courtmacsherry. Voor Mike én de redactie van Zeehengelsport was dit jubileum aanleiding om deze onder Vlaamse en Nederlandse zeevissers zo populaire Ierse visbestemming nog eens wat extra voor het voetlicht te halen.

Eerst maar eens terug naar dat jubileum, vorig najaar.

De opzet was een wrakkentocht te maken met vijf schepen en volgens loting op diverse locaties te vissen. Gezien het respectabele aantal Irish Specimen van de afgelopen jaren (en zelfs de voorafgaande dagen) waren de verwachtingen hoog gespannen. Helaas begon het op 8 oktober te waaien en op 9 oktober stond er een heuse storm, met

windkracht 8 uit het oosten. Om toch de wedstrijd en de dag te redden, werd om 10.30 uur bij laag water uitgevaren. Dit leverde met de hoge, vanaf de Oceaan aanrollende golven op de zandbank bij de ingang van de haven spectaculaire beelden op. Mark Gannon gaf de route aan met minder dan twee meter water onder de kiel, waarna de gastschippers die ter plekke vanzelfsprekend wat minder bekend waren, hem volgden.

Uiteindelijk werd een oppertje gevonden in de beschutting van de Old Head, maar de omstandigheden waren eigenlijk te slecht om fatsoenlijk te kunnen vissen. Toen Mark om 15.00 uur opriep om vanwege de snel dalende barometerstand het zekere voor het onzekere te nemen en bij hoogwater terug te varen, werd hieraan dan ook direct gehoor gegeven.

Na afloop van een barbecue bij Billy's

Stralende gezichten bij de prijsuitreiking, met links gastvrouw Patricia Gannon.

Anchor Bar vond de prijsuitreiking plaats waar verschillende Nederlanders ook hun aandeel opeisten. In totaal was de opbrengst € 2.525,- voor het goede doel: de Cope foundation voor geestelijk gehandicapten.

Walvissen

En het had zo mooi kunnen zijn, want twee dagen eerder voer Mark met diverse Nederlandse, Franse en Engelse gasten die voor het jubileum waren overgekomen, uit bij werkelijk prachtig weer. De zon scheen, de zee was spiegeld en hoewel we in en buiten de baai geen verse makrelen konden opsporen, werd toch al snel koers gezet naar de verre, op zeer diep water gelegen wrakken. Gelukkig had Mark rekening gehouden met aasschaarste en uit de diepvries wat zakken met makrelen meegenomen...

Onderweg werden we verrast door een vin(wal)vis die aan de oppervlakte voorlangs zwom op korte afstand. Ook zagen we de hele dag door flinke scholen dolfijnen, die ook ontspannen van het mooie weer leken te genieten. Het eerste wrak dat Mark op zijn lijstje had, bleek reeds bezet door een netten-

Een lucht innemende walvis vlak bij de boot.

Kunstaas voor het vissen op grote diepte.

visser uit Waterford die hier twee rijen netten had staan. Dat verschijnsel komt nogal eens voor en niet alleen bij ons op de Noordzee...

Dan nog maar 5 mijl verder uit de kust naar een klein wrakje. Nog meer tijd om een grotere keuze aan kunstaas klaar te leggen. Bij het wrakje aangekomen en speurend op het echolood wees Mark op een gele vlek zo'n 30 meter boven de bodem: koolvissen!

De lichte spin- en boothengels werden direct voorzien van shads en lichte pilkers die vervolgens in het kristalheldere water snel uit het zicht zoefden, op naar een diepte van 115 meter.

De eerste drift verliep niet geheel volgens verwachting, maar dat weerhield een flinke koolvis er niet van om bij het binnendraaien de rose Jelltex-shad te grazen te nemen die Mark mij net tevoren aangeraden had. Voorzichtig

Voor deze Irish Specimen van 24,7 lb ontving de auteur eind maart j.l. op de Visma een Specimen Award.

Een schoolje dolfijnen gooide haast roet in het eten, maar gelukkig liep alles goed af en kon Jan zijn koolvis van 27,5 lb alsnog veilig aan boord brengen.

manoeuvrerend vanaf het voordek tussen de andere lijnen door naar het achterdek kon ik mijn eerste specimen van 24,75 lb landen.

Hierna volgden nog diverse driften, waarbij soms tijdens een en dezelfde drift drie koolvissen gelijktijdig werden gehaakt aan shads en lichte, slanke pilkers.

De grootste van 27,5 lb werd gevangen door Jan van de Broek en de drill van deze locomotief en nam zo'n 18 minuten in beslag, waarbij zijn zenuwen nog verder op de proef werden gesteld, toen een school van zes dolfijnen onder de boot

door dook, rakelings langs zijn lijn. Met wat aanwijzingen van Mark, liep alles gelukkig goed af.

Voor anker werden de nodige congers gevangen, waarbij Dominique Grenier een specimen van 42 lb boven wist te brengen. Toen hij die conger vervolgens samen met Mark in een leeggemaakte ton wilde tillen, leverde dat komische tafereel op want daar had de conger even geen zin in... En wie ooit weleens op grote conger heeft gevestigd, weet: met een boze kommeraal is het slecht kersen eten! Ik probeerde nog een variatie uit op een idee dat ik op de Lofoten in Harstad had gezien. Op de pilker monterde ik in plaats van de dreg een rubber-eel. Zowaar haakte ik vrijwel meteen een flinke vis, maar in plaats van de verwachte kabeljauw was het een koolvis van ruim 26 lb. Toen wij in het donker om 21.00 uur de haven kwamen binnenvaren waren er vijf gelukkige vissers met in totaal zeven specimen koolvissen en de specimen conger. Bij het schijnsel van de lantaarnpaal op de pier werden de vissen door Patricia geroutineerd gewogen, gemeten en gefotografeerd.

Een fantastische dag!

Voor de wrakvisserij geldt dat afhankelijk van de omstandigheden zowel drif-

Ghislain Jonckheere uit het Vlaamse Sint Kruis met de grootste in 2004 in Ierland gevangen conger: 54 lb, gevangen op 13 juni vanuit Courtmacsherry.

tend kan worden gevestigd, als voor anker boven het wrak.

Als het een beetje meezit, kan je hier werkelijk de allergrootste vissen vangen. In 2004 ving Mark met zijn gasten maar liefst 27 van de in totaal 56 door Nederlandse en Vlaamse Ierlandgangers gevangen specimen.

Bodemvisserij

Uiteraard is men in Courtmacsherry als op iedere zeevisbestemming altijd afhankelijk van het weer, de wind en de sterkte van het getij, zoals in het begin van mijn bijdrage al te lezen was. Het heeft namelijk weinig zin om rond springtij of met sterke wind uren te varen naar wrakken die op een diepte van 100 meter of meer liggen. Je kunt dan niet zorgvuldig genoeg vissen en uiteindelijk vallen er dan tijdens het driften slechts vastlopers in het wrak te noteren. Bij sterkere stroming wordt dan ook meestal op rotspiekjes van zo'n 30 meter gevestigd, in het gebied van zogenoemde mixed grounds dat zich uitstrekt van de Seven Head Bay tot de Old Head of Kin-sale. De vangst tijdens deze conventionele 'bodemvisserij' bestaat daar dan uit conger en leng tot 20 lb, pollak tot 10-12 lb en de nodige kleinere soorten als diverse lipvissen, honds- en kathaaitjes, stekelrog en diverse andere soorten. Als aas wordt makreel gebruikt die hier van mei tot oktober te vangen zijn.

Vleet en blauwe haai

Soms wordt er ook gericht op vleet gevestigd. Mark kent enkele stekken waar

Courtmacsherry is ook bekend vanwege de immense vleten (tot wel 200 lb) die er met enige regelmaat worden gevangen.

Een van de beschikbare kleine bootjes om zelf mee onder de kant of in de baai te vissen.

de kans op zo'n staldeur met uitschietters tot 200 lb heel reëel is. Vanzelfsprekend is hij niet alleen uiterst zuinig op deze immense roggen die na te zijn gemerkt weer worden teruggezet, maar ook op zijn stekken. Wie graag eens op vleet wil vissen, kan dat echter aangeven en dan is dat superleuk om een keer mee te maken. Vanzelfsprekend kan

ook Mark geen vangstgarantie geven, maar aangezien de vleten zo hun vaste plekken hebben, is de kans dat er een of meer worden gevangen altijd aanwezig. Als daar voldoende animo voor is, kan in de loop van de zomer ook gericht op blauwe haai worden gevist. Gelukkig wordt deze prachtige, slanke rover nog maar zelden meegenomen naar de kant om als specimen geclaimd te worden. Ik heb dat vroeger anders meegemaakt; toen ik ooit in 1969 in Kinsale begonnen ben met het zeevissen in Ierland werd alle gevangen haaien nog meegenomen naar de kant, daar voor de toeristen opgehangen aan een soort 'galgen' en vervolgens in de haven gedumpt.

Dicht bij huis

Een ander mogelijkheid is om zelf uit te varen met een van de vier veilige 16 voets bootjes met buitenboordmotor die Mark voor zijn gasten ter beschikking heeft. Vanzelfsprekend ga je daar-

mee niet de Oceaan op, maar in de baai of dicht onder de (rots)kust kun je bijvoorbeeld de zeebaarzen belagen of op geep en pollak vissen.

De baai biedt bovendien mogelijkheden te over om driftend of voor anker op de bodem te vissen op soorten als platvis, makreel, pollak, tarbot, afhankelijk van de bodemsoort.

Ook vanaf de kant kan op verschillende plaatsen leuk worden gevist. De grootste zeebaars heb ik gevangen zien worden door de Nederlander Piet van Nieuwkoop, die na afloop van een bootvisdag zijn congerhaak met daarop een overgebleven stuk makreel aan de boothengel in de draaikolk aan de kop van de pier liet zakken. Deze vis woog maar liefst 16 lb! Onbegrijpelijk voor de verwoede zeebaarsspecialisten...

Harders zijn eveneens goed vanaf de pier te vangen met een lokvoertje zoals ik gemerkt heb.

1/2 liggend advertentie

Rinus Haage met een dikke leng van een diep gelegen wrak.

Accommodatie

Wie meer wil weten over de prima mogelijkheden om rond Courtmac op zeebaars te vissen, kan daarvoor overigens goed terecht bij Mark John, de zoon van Mark die hier zelf ook geregeld opuit trekt en de verhuur van de kleine boten verzorgt vanuit het goed gesorteerde hengelsportwinkeltje op de pier. Ook vaart Junior zelf op één van de twee boten van zijn vader, naast de vaste schipper Niall Mc Carthy in het seizoen en Niall O'Sullivan die van tijd tot tijd voor Mark vaart.

Niall is er als fanatieke zeevisser overigens zeker zelf bij, als op de diepe wraken een specimen leng, koolvis, conger of pollak aan zijn reeks kan worden toegevoegd; zomer of winter maakt niet uit! Veelal wordt rond 10.00 uur uitgevaren en om 18.00 uur is men weer terug, om vervolgens een pint te drinken bij John in de Pierhouse Pub, of bij Billy in de Anchor Bar of verderop in de Lifeboat Pub. En laten we wel zijn: juist ook dat gezelligheidsaspect verleent het vissen in Ierland die enorme charme. Het verst verwijderd voor de dorstige vissers is de bar bij het Courtmacsherry Hotel, op weg naar het guesthouse van Mark en Patricia dat is gelegen op de heuvel van Woodpoint. Dat Courtmacsherry hotel

is nu klaar, na de recente verbouwing. Er zijn huizen/appartementen omheen gebouwd waar je ook voor onderdak terecht kunt, evenals in de diverse guesthouses in de omgeving. De meeste Courtmacsherrygangers verblijven echter bij Mark en Patricia in hun Woodpoint Guesthouse. In dit verbouwde landhuis/boerderij kunnen de vissers na een heerlijke dag vissen terecht in een van

de zes comfortabele 2-persoons kamers en genieten van de kookkunsten.

In de loop van de ruim 30 jaar dat ik hier nu kom, is het karakter geleidelijk verschoven. Eerst was er niets dan een klein dorpje met één eenvoudig hotel, een aantal pensions (B&B) en een camping met stacaravans. Bewoners uit Cork kwamen hier in de zomerdag op zaterdag en zondag voor een dagje uit, temidden van een kleine vissersbevolking. Nu zijn er diverse luxe accommodaties en bovendien tweede woningen die worden verhuurd, terwijl het aantal vaste inwoners steeds maar afneemt.

Gelukkig blijft de gezelligheid bewaard en dus komen vele Nederlanders en Belgen jaar in jaar uit terugkomen op deze wereldstek.

Wie geïnteresseerd is geraakt, kan veel informatie vinden op de site

<http://angling.erin.ie>

Een echte aanrader, waar je alle actuele informatie kunt vinden over de vismogelijkheden ter plaatse en onder het kopje news de recente verslagen en foto's kunt bekijken van je medevissers. Courtmacsherry; na meer dan 30 jaar verveelt deze bestemming mij nog steeds niet!

Mike Kollaard

Mv. Lady Louise, een van de twee boten van Mark en Patricia Gannon.

